

UCZONY - DYPLOMATA - POLITYK

Prof. Kot - nowy Polski Minister Informacji.

Przez przeszło półtoraroczną nieobecność w Londynie powrócił niedawno prof. St. Kot nad Tamizę. We wrześniu 1941 r. opuścił prof. Kot swój gabinet ministerialny, by objąć niezwykle odpowiedzialne i trudne stanowisko ambasadora Rządu Polskiego przy Kremle i wznowić normalne stosunki dyplomatyczne pomiędzy Polską a ZSRR, przerwane dnia 17 września 1939 r. Pracą, która czekała prof. Kota w Moskwie była olbrzymia. Przeszło miliona obywateli polskich, znajdujących się na terenie Rosji, jako zesłańcy lub więźniowie oczekiwali swego zbawienia. Zbawieniem był zawarty w lipcu 1941 r. układ polsko-sowiecki, przewidujący m. in. wypuszczenie na wolność więźniów politycznych, zesłańców, znajdujących się w obozach pracy oraz jeńców wojennych. Wykonanie układu spadło na barki prof. Kota. Spłnił swe zadanie w warunkach najcięższych. Setkami tysięcy obywateli polskich niesi, ofiarną pomoc, gdy otworzyły się bramy więzień i obozów pracy. Był ambasadorem ratunku i ocalenia. Miał pozostać w Moskwie dość krótko, ogrom zadań jednak, które go czekały, przedłużyły pobyt najpierw w Moskwie, potem w Kujbyszewie na blisko rok. Trzeba było zapewnić całkowitą ewakuację oddziałów Armii Polskiej z Rosji sowieckiej oraz kilkadziesiąt tysięcy rodzin. Następnym etapem działalności prof. Kota jest Teheran i Środkowy Wschód, tutaj przez szereg miesięcy prof. Kot opiekuje się żywo sytuacją uchodźców polskich, organizuje szereg ważnych placówek i instytucji polskich, zajmuje się zorganizowaniem szkolnictwa dla dzieci uchodźców, a w czasie trzymiesięcznego pobytu w Palestynie nawiązuje kontakt z czołowymi działaczami żydowskimi różnych obozów, omawiając wszechstronnie zagadnienia żydowskie, w szczególności sprawę ratunku dla Żydów polskich.

Barza swi towa wyrwała prof. Kota z zaiszniej pracowni naukowej, polozonej u stop historycznego Zamku Krolewskiego w Krakowie - miescie, ktore przez Anglikow czesto nazywane jest "polskim Oxfordem". Dr. Kot byl przez dlugi szereg lat profesorem historii kultury polskiej na starym, zycnym Uniwersytecie Jagiellonskim w tym miescie. Specjalnoscia prof. Kota byla epoka humanizmu i reformacji, a ulubiona jego dziedzina badan byly stosunki kulturalne Polski z Zachodem, szczegolnie z Anglia. Juz w czasie swych studiow uniwersyteckich interesowal sie zywo sprawa kontaktow kulturalnych polsko-angielskich w przeszlosci, i w zwiazku z tym odbyl szereg studiow archiwalnych w Anglii. Druga dziedzina bliskim zainteresowaniem prof. Kota sa dzieje wychowania i udzial Polski w ogolno-ludzkim dorobku w zakresie pedagogiki. Jego dwutomowa historia wychowania zdobyła ogromną popularność w Polsce. Ogółem napisał prof. Kot

